

Korthed at paavise nogle aldeles haandgribelige
 Selvmodsfigelser, hvori denne ærede Taler er
 bleven hængende; de have for ham en overbe-
 visende Kraft, medens de for mig kun ere over-
 bevisende i den Retning, at hans Standpunkt
 er aldeles uholdbart. Den ærede Taler sagde,
 at man skulde lade Folket prøve dette Grund-
 lovsforslag; det var noget saa særdeles vigtigt,
 at man ikke maatte forsømme det, men jeg
 spørger, af hvad Grund vi skulle gjøre dette,
 naar vi have en Forsatning, der i 17 Aar paa
 en hæderlig Maade har bestaaet sin Prøve?
 Hvorledes kunne vi være i Tvivl om, at det
 er utilraadeligt at gjøre et saadant Experiment,
 naar vi have en Forsatning, med Hensyn til
 hvilken Ingen har kunnet reise nogen begrun-
 det Tvivl om, at den vil være fuldkommen
 dygtig til at løse den Opgave, som en Forsat-
 ning for vort Land skal løse? Den ærede Taler
 sagde paa eet Punkt i sit Foredrag, at Grund-
 lovsforslaget indeholdt hele vor gamle Grund-
 lovs Aand og Væsen, men paa et andet Punkt
 af det sagde han, at Landstingets Grundlag
 var — jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at
 han brugte det Udtryk, — ravgalt, at det var
 grundfaldt, at man satte Pengeposen som det
 afgjørende Princip. Er dette da vor gamle
 Grundlovs Aand og Væsen? Ogsaa der synes
 jeg, at den ærede Taler var i en stor Selv-
 modsigelse. Den ærede Taler ansøgte endvidere
 som en Grund til at stemme for dette Forslag,
 at han ansaae det for nødvendigt for at und-
 gaae Absolutisme, men paa et andet Sted i
 sit Foredrag sagde han, at Reactionen her-
 tillands aldeles ingen Magt havde. Han sagde:
 Det national-liberale Parti vilde, naar det
 forenede sig med os, der staae paa denne Side,
 være fuldkommen Herre over vort politiske Liv
 her i Landet, og hans Frygt for Absolutisme
 er altsaa, ifølge hans eget Standpunkt, kun en
 Spøgelsefrygt. Idet jeg belyser den ærede Ta-
 lers Standpunkt, rammer jeg tillige det Stand-
 punkt, hvorpaa den ærede sidste Taler stod, da
 han erklærede, at han stod ganske paa det samme
 Punkt, men den ærede sidste Taler har dog
 for sig selv nogle Anstuelser, som fortjene lidt
 nærmere Opmærksomhed, og der er da især
 een, jeg skal tillade mig at dvæle ved. Han
 sagde, at Ulemphen ved Landstinget af 1849

har været den, at den Side, hvortil han i sin
 Tid har hørt, ikke kunde finde Candidater til
 Landstinget, men, da den ærede Taler nu ikke
 længere hører til den Side, synes jeg, den
 Ulempe maa være falden bort for ham, og af
 den Grund behøver han altsaa ikke at forkaste dette
 Landsting. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns
 Amts Afd. Valgkreds (R. Pedersen) kunde
 ikke forstaae, ved hvilken Berettigelse vi, som
 ere hans Modstandere i denne Sag, optræde
 for en Stand, som vi ikke i Leveviis tilhøre.
 Jeg antog, at det ærede Medlem maatte vide,
 at det, der giver os Berettigelse til at optræde
 i denne Sag, er den Omstændighed, at vi ere
 valgte af en Valgkreds og have dennes Bemyn-
 digelse til at tale her, men jeg maa forøvrigt
 gjøre Indsigelse imod den Bemærkning, som
 den ærede Taler gjorde, og som valte saa al-
 mindeligt Misfald fra hans Venners Side, nem-
 lig, at vi optræde for en Stand, som vi ikke i
 Leveviis tilhøre. Jeg optræder ikke for nogen
 Stand, og jeg veed ikke, at der i nogen Hens-
 seende er en Forpligtelse for en Rigsdagsmand
 til enten at optræde for en Stand eller i Leve-
 viis ligne den, hvis Sag han taler. Den
 ærede Rigsdagsmand gjorde en Bemærkning,
 der nærmest var rettet imod det ærede Medlem
 for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning),
 idet han sagde, at det skulde være en fuldstæn-
 dig Misfjendelse af den almindelige Valgret,
 naar man frygtede for, at Folkethinget, hvis
 Grundlovsforslaget traadte i Kraft, skulde ved-
 tage en Forandring i Værnepligtsloven, og
 den ærede Taler tilføiede, at det Slags An-
 tagelser vare en Haan imod det menige Folk.
 Det er altsaa en Haan at antage, at der efter
 Grundlovsforslaget skal kunne komme et Folke-
 thing tilveie, som gjør Noget, der strider saa
 haandgribeligt imod det menige Folks Interesser
 som det: at foretage saadanne Forandringer i
 Værnepligtsloven, men jeg vil da bede det
 ærede Medlem sige os, om det er en Haan at
 antage, at det nuværende Folkething gjør et
 langt dybere Indgreb i det menige Folks Ret,
 end en saadan Forandring i Værnepligtsloven
 vilde være (R. Pedersen: Dette er ikke noget
 Indgreb!). Ja, derom vil jeg ikke sige med
 Nogen; men det ærede Medlem vil dog vide,
 at en stor Deel af det menige Folk anseer dette